

**Bryssel, 16. maaliskuuta 2026
(OR. fr)**

7312/26

**JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR**

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Asia:	Ehdotus unionin tuomioistuimen työjärjestyksen muutoksiksi

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa Euroopan unionin tuomioistuimen presidentin Koen Lenaertsin Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajalle Marilena Raounalle osoittama, 12. maaliskuuta 2026 päivätty kirje, jolla toimitetaan ehdotus unionin tuomioistuimen työjärjestyksen muutoksiksi.

EUROOPAN UNIONIN
TUOMIOISTUIN

Presidentti

Luxemburgissa 12.3.2026

*Marilena Raouna
Eurooppa-asioiden apulaisministeri
Euroopan unionin neuvoston
puheenjohtaja
Rue de la Loi, 175
B-1048 Bruxelles*

Arvoisa puheenjohtaja

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 253 artiklan kuudenteen kohtaan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklaan viitaten lähetän oheisena neuvoston hyväksyttäväksi ehdotuksen unionin tuomioistuimen työjärjestyksen muutoksiksi.

Ehdotuksen tarkoituksena on yhtäältä selventää työjärjestyksen 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksien ulottuvuus hälvettämällä kaikki epätietoisuus jäsenvaltioiden mahdollisuudesta käyttää omaa virallista kieltään oikeudenkäyntimenettelyissä unionin tuomioistuimessa, sekä keventää tai poistaa eräitä työjärjestyksen muissa määräyksissä vahvistettuja menettelymuotoja, jotka eivät vaikuta tarpeellisilta mutta joilla on vaikutusta oikeudenkäynnin kestoon unionin tuomioistuimessa.

Ehdotuksen tarkoituksena on toisaalta ottaa huomioon kertynyt kokemus kolmen vuoden välein tapahtuvasta unionin tuomioistuimen kokoonpanon osittaisesta vaihtumisesta, jonka yhteydessä useat tuomarit jäävät samanaikaisesti pois unionin tuomioistuimesta ja suuri määrä asioita on saatava ratkaistuksi lopullisesti ennen heidän poistumistaan, sekä mahdollistaa asioiden sujuvampi hallinnointi määräämällä muun muassa ratkaisukokoonpanon puheenjohtajan mahdollisuudesta vahvistaa allekirjoituksellaan, että tuomari on tosiasiallisesti osallistunut päätösneuvotteluun, jos ratkaisu julistetaan vasta kyseisen tuomarin poistuttua unionin tuomioistuimesta.

Litteenä on teksti kaikilla virallisilla kielillä, minkä lisäksi viitataan tekstiin sisältyviin perusteluihin.

Kunnioittavasti

Koen Lenaerts

EHDOTUS UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TYÖJÄRJESTYKSEN MUUTOKSIKSI

Yleisperustelut

Tällä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 253 artiklan kuudenteen kohtaan perustuvalla ehdotuksella unionin tuomioistuimen työjärjestyksen muutoksiksi pyritään kolmeen tavoitteeseen.

Ehdotuksen tarkoituksena on ensinnäkin selventää, millainen ulottuvuus on työjärjestyksen 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla poikkeuksella, joka koskee jäsenvaltioiden mahdollisuutta käyttää omaa virallista kieltään tietyissä oikeudenkäyntimenettelyissä. Artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä määrättäisiin, ettei tämä mahdollisuus rajoittuisi ainoastaan siinä nykyisin mainittuihin kolmeen tilanteeseen, vaan se koskisi myös kaikkia asioita, joiden käsittelyyn jäsenvaltiot osallistuvat, ja kaikkia jäsenvaltioiden pyyntöjä, hakemuksia tai muutoksenhakuja niiden oikeudellisesta perustasta riippumatta. Tämä muutos ulotettaisiin vastaavasti mukautettuna 38 artiklan 5 kohtaan, joka koskee ETA-sopimuksen osapuolina olevilla muilla valtioilla kuin jäsenvaltioilla sekä EFTAn valvontaviranomaisella olevaa mahdollisuutta käyttää jotakin työjärjestyksen 36 artiklassa mainituista virallisista kielistä osallistuessaan nykyisten sääntöjen mukaisesti oikeudenkäyntimenettelyihin unionin tuomioistuimessa.

Ehdotuksen tarkoituksena on myös keventää, yksinkertaistaa tai poistaa tiettyjä työjärjestyksessä määrättyjä menettelymuotoja joko niiden tarpeettomuuden vuoksi taikka siksi, että niihin kuluu aikaa ja ne vaikuttavat sen vuoksi oikeudenkäynnin keston. Tämä koskee muun muassa velvollisuutta laatia pöytäkirja ratkaisuehdotusten esittämiseksi tai tuomioiden julistamiseksi pidettävistä istunnoista, jotka nykyään välitetään nähtäväksi suorana lähetyksenä ja pidetään saatavilla unionin tuomioistuimen verkkosivustolla, taikka tarvetta käyttää menettelytapana määräyksen antamista sellaisissa tilanteissa kuin asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittaminen tai luottamuksellisen käsittelyn myöntäminen muutoksenhakuasiassa silloin, kun samojen tietojen käsittely luottamuksellisina yhteen tai useampaan asianosaiseen nähden on jo myönnetty ensimmäisessä oikeusasteessa.

Näistä syistä työjärjestyksen 83, 84 ja 190 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi rajaamalla pöytäkirjan laatimisvelvollisuus koskemaan vain asianosaisten kuulemiseksi järjestettäviä istuntoja ja rajaamalla velvollisuus määräyksen antamiseen koskemaan vain niitä tilanteita, joissa se on täysin perusteltua, kuten siinä tapauksessa, että asian käsittelyn suullinen vaihe

aloitetaan uudelleen, taikka kun asianosainen pyytää unionin tuomioistuimelta luottamuksellisen käsittelyn ulottamista uusiin seikkoihin tai muihin asianosaisiin.

Ehdotuksen tarkoituksena on vielä tehdä aiheelliset johtopäätökset kokemuksesta, jota on saatu erityisesti unionin tuomioistuimen kokoonpanon vaihtuessa kolmen vuoden välein. Työjärjestyksen määräyksestä, jonka mukaan kaikki päätösneuvotteluun osallistuneet tuomarit allekirjoittavat tuomion taltion, seuraa nimittäin, että useamman jäsenen jäädessä samanaikaisesti pois tuomioistuimesta tuomioistuimen on lukuisissa asioissa pakko viedä päätösneuvottelut päätökseen riittävän kauan ennen unionin tuomioistuimen kokoonpanon tosiasiallista vaihtumista, jotta kyseisissä asioissa annettavat tuomiot pystytään kääntämään ja sen jälkeen allekirjoittamaan ja julistamaan ennen niiden tuomareiden, joiden toimikausi päättyy, tosiasiallista poistumista tuomioistuimesta. Työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen seurauksena on tämän vuoksi tuomioistuimen päätösneuvottelujen keskittyminen usean kuukauden ajaksi muiden ratkaisukelpoisten asioiden kustannuksella niihin asioihin, joiden käsittelyyn osallistuvat ne tuomarit, joiden toimikausi on päättymässä, sekä työmäärän keskittyminen tuomareiden vaihtumista edeltävien viikkojen aikana niille tuomareille, jotka jatkavat tehtävässään, koska tuomarit, joiden toimikausi päättyy, eivät enää ehtisi allekirjoittamaan sellaisissa asioissa annettujen tuomioiden alkuperäiskappaletta joiden käsittelyyn he ovat osallistuneet.

Tästä syystä ja hyvän oikeudenkäytön turvaamiseksi kyseistä määräystä – sekä analogisesti myös lausuntoja koskevaa 200 artiklaa – ehdotetaan muutettavaksi siten, että tuomarit, joiden toimikausi on päättymässä, voisivat osallistua päätösneuvotteluihin toimikautensa päättymiseen asti; näissä tapauksissa ratkaisukokoonpanon puheenjohtaja vahvistaisi sen, että kyseiset tuomarit ovat tosiasiallisesti osallistuneet ratkaisukokoonpanon päätösneuvotteluun.

Samanaikaisesti mukaisesti sekä myös työmäärän jakamiseksi tasaisemmin kaikkien tuomareiden kesken ja perussäännön 58 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien muutoksenhakujen sujuvamman hallinnoinnin takaamiseksi ehdotetaan työjärjestyksen 170 b artiklan 2 kohdan muuttamista siten, että valituslupajaoston kokoonpanon määräytymisessä huomioon otettava ajankohta muutetaan. Ratkaisukokoonpanoon kuuluisi näin ollen varapresidentin ja esittelevän tuomarin lisäksi kolmantena jäsenenä sen kolmen tuomarin jaoston puheenjohtaja, johon esittelevä tuomari kuului sinä ajankohtana, jona hänet nimettiin esitteleväksi tuomariksi, eikä sinä tätä aikaisempaa ajankohtana, jona valituslupahakemus tehtiin.

Tämän muutoksen ja muidenkin ehdotettujen muutosten syy selitetään jäljempänä yksityiskohtaisemmin. Konkreettiset muutokset voimassa olevien määräysten sanamuotoon on luettavuuden parantamiseksi merkitty harmaalla korostuksella.

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TYÖJÄRJESTYKSEN MUUTOKSET

UNIONIN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 253 artiklan kuudennen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 63 artiklan,

katsoo, että eräiden niissä tilanteissa, joissa jäsenvaltioilla on oikeus käyttää omaa virallista kieltään oikeudenkäynneissä unionin tuomioistuimessa, esiin tulleiden kysymysten vuoksi on tarpeen selventää työjärjestyksen 38 artiklan 4 kohdassa määrätyn poikkeuksen ulottuvuus täsmentämällä, että jäsenvaltioiden mahdollisuus käyttää omaa virallista kieltään koskee kaikkia asioita, joiden käsittelyyn ne osallistuvat, samoin kuin kaikkia unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettavia pyyntöjä tai hakemuksia, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 56 ja 57 artiklaan perustuvat muutoksenhaut mukaan lukien,

katsoo, että tiettyjä työjärjestykseen sisältyviä menettelymääräyksiä on lisäksi kevennettävä tai ne on poistettava joko siksi, että ne ovat tekniikan viimeaikaisen kehityksen vuoksi tarpeettomia, taikka niistä aiheutuvan työmäärän ja niillä oikeudenkäyntien kestoon olevan vaikutuksen vuoksi,

katsoo, että velvollisuus pöytäkirjan laatimiseen on näistä syistä rajattava koskemaan vain asianosaisten kuulemiseksi pidettäviä istuntoja ja että olisi tehtävä ero asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamisen edellyttämien menettelymääräysten ja asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamisen yhteydessä sovellettavien kevyempien menettelymääräysten välillä,

katsoo, että on lisäksi aiheellista tehdä johtopäätökset luottamuksellisuutta koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä vapauttamalla unionin tuomioistuin velvollisuudesta antaa määräys silloin, kun oikeudenkäynnin asianosainen muutoksenhakumenettelyssä pyytää toiseen asianosaiseen nähden samanlaista käsittelyn luottamuksellisuutta kuin se, jonka unionin yleinen tuomioistuin oli ensimmäisenä oikeusasteena jo myöntänyt,

katsoo, että on myös otettava huomioon unionin tuomioistuimelle kertynyt kokemus tuomarin kuolemantapauksen ja useamman tuomarin samanaikaisen poisjäämisen yhteydessä sekä määrättävä ratkaisukokoonpanon puheenjohtajan mahdollisuudesta vahvistaa, että tuomari, joka ei enää voi allekirjoittaa tuomion tai lausunnon taltiota, on osallistunut kyseisen ratkaisukokoonpanon päätösneuvotteluun,

katsoo vielä, että valituslupajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien asioiden hallinnointia on helpotettava ja että on varmistettava työmäärän tasaisempi jakautuminen kaikkien tuomareiden kesken muuttamalla valituslupajaoston kokoonpanon määräytymisessä huomioon otettava ajankohta siten, että kokoonpano määräytyy sen ajankohdan mukaan, jona tuomari on nimetty esitteleväksi tuomariksi, eikä valituslupahakemuksen tekemisen ajankohdan mukaan,

neuvoston annettua hyväksyntänsä ... päivänä ...kuuta ...,

ON VAHVISTANUT SEURAAVAT MUUTOKSET TYÖJÄRJESTYKSEENSÄ:

1 artikla

Muutetaan 25 päivänä syyskuuta 2012 vahvistettu unionin tuomioistuimen työjärjestys¹ seuraavasti:

1) Korvataan 38 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä edellä määrätään, jäsenvaltioilla on oikeus käyttää omaa virallista kieltään, kun ne osallistuvat ennakkoratkaisumenettelyyn, esiintyvät väliintulijoina unionin tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeusriidassa tai **menettelyssä taikka saattavat unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi pyynnön, hakemuksen tai muutoksenhaun**. Tätä määräystä sovelletaan sekä kirjallisiin asiakirjoihin että suullisiin lausumiin. Kirjaaja huolehtii kulloinkin tarvittavista käännöksistä oikeudenkäyntikielelle.”

Jäsenvaltioilla on ollut aina oikeus käyttää omaa virallista kieltään Euroopan unionin tuomioistuimeen kuuluvissa tuomioistuimissa, mutta työjärjestyksen 38 artiklan 4 kohdan nykyinen sanamuoto ilmaisee tämän seikan vain osittain, koska siinä mainitaan vain kolme tilannetta, jotka koskevat jäsenvaltioiden osallistumista ennakkoratkaisumenettelyihin, jäsenvaltioiden väliintuloa unionin tuomioistuimessa vireillä olevissa oikeusriidoissa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 259 artiklassa tarkoitettuja jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevia kanteita.

Työjärjestyksen kyseisessä määräyksessä ei mainita perussäännön 56 ja 57 artiklassa tarkoitettuja muutoksenhakuja eikä myöskään kanneasioita koskevan työjärjestyksen IV osaston 9 luvussa tarkoitettuja pyyntöjä ja hakemuksia taikka jäsenvaltioiden osallistumista työjärjestyksen VI osastossa tarkoitettuun uudelleenkäsitelymenettelyyn tai sen

¹ EUVL L 265, 29.9.2012, s. 1, sellaisena kuin se on muutettuna 18.6.2013 (EUVL L 173, 26.6.2013, s. 65), 19.7.2016 (EUVL L 217, 12.8.2016, s. 69), 9.4.2019 (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 73), 26.11.2019 (EUVL L 316, 6.12.2019, s. 103) ja 2.7.2024 (EUVL L, 12.8.2024).

VII osastossa tarkoitettuun lausuntomenettelyyn. On kuitenkin täysin selvää, että jäsenvaltioilla on oikeus käyttää omaa kieltään kyseisissä menettelyissä.

Tämä johtuu yhtäältä työjärjestyksen 37 artiklan 2 kohdan sanamuodosta, jossa nimenomaisesti viitataan ensin 38 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaiseen poikkeavaan järjestelyyn ja määritetään sen jälkeen oikeudenkäyntikieli, jota sovelletaan muutoksenhakuihin, uudelleen käsittelyihin sekä työjärjestyksen IV osaston 9 luvussa tarkoitettuihin pyyntöihin ja hakemuksiin, sekä toisaalta perussäännön 56 artiklan toisesta ja kolmannelta kohdasta. Viimeksi mainitussa artiklassa täsmennetään, että lukuun ottamatta tapauksia, jotka koskevat Euroopan unionin ja sen henkilöstön välisiä riitoja, jäsenvaltiot voivat hakea muutosta ratkaisuun, jolla asian käsittely on päätetty, vaikka ne eivät ole olleet väliintulijana asiassa unionin yleisessä tuomioistuimessa, ja että tässä tapauksessa jäsenvaltiot ovat samassa asemassa kuin ne jäsenvaltiot, jotka olivat väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa. Tästä täsmennyksestä seuraa siten, että samalla tavalla kuin ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijoina olevat jäsenvaltiot, jotka voivat käyttää omaa virallista kieltään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 46 artiklan 4 kohdan nojalla, myös ne jäsenvaltiot, jotka eivät olleet väliintulijoina unionin yleisessä tuomioistuimessa ja jotka hakevat muutosta unionin tuomioistuimessa, voivat käyttää omaa virallista kieltään.

Kaiken tätä kysymystä mahdollisesti koskevan epäselvyyden hälventämiseksi työjärjestyksen 38 artiklan 4 kohta ehdotetaan muutettavaksi täyttämällä tämä sääntelyaukko ja määräämällä nimenomaisesti, että jäsenvaltiot voivat käyttää omaa virallista kieltään edellä mainittujen kolmen tilanteen lisäksi myös silloin, kun ne osallistuvat unionin tuomioistuimessa vireillä olevan asian – kuten lausuntoa tai uudelleen käsittelyä koskevan asian – käsittelyyn unionin tuomioistuimessa, tai silloin, kun ne saattavat unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi pyynnön, hakemuksen tai muutoksenhaun.

2) Korvataan 38 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”ETA-sopimuksen osapuolina olevilla muilla valtioilla kuin jäsenvaltioilla sekä EFTAn valvontaviranomaisella on oikeus käyttää jotakin muuta 36 artiklassa mainittua kieltä kuin oikeudenkäyntikieltä, kun ne osallistuvat ennakkoratkaisumenettelyyn, esiintyvät väliintulijoina unionin tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeusriidassa tai menettelyssä taikka saattavat unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi pyynnön tai muutoksenhaun. Tätä määräystä sovelletaan sekä kirjallisiin asiakirjoihin että suullisiin lausumiin. Kirjaaja huolehtii kulloinkin tarvittavista käännöksistä oikeudenkäyntikielille.”

Edellisessä kohdassa tarkoitettua muutosta sovelletaan tarvittavin mukautuksin ETA-sopimuksen osapuolina oleviin muihin valtioihin kuin jäsenvaltioihin sekä EFTAn valvontaviranomaiseen. Koska kyseiset valtiot ja valvontaviranomainen saattavat päätyä osallistumaan oikeudenkäyntimenettelyihin unionin tuomioistuimessa muissakin kuin niissä kahdessa tilanteessa, jotka mainitaan nykyään työjärjestyksen 38 artiklan 5 kohdassa,

kyseisen artiklan sanamuotoa on täydennettävä määräämällä, että kyseiset valtiot ja valvontaviranomainen voivat käyttää jotakin muuta 36 artiklassa mainittua kieltä kuin oikeudenkäyntikieltä ei vain silloin, kun ne osallistuvat ennakkoratkaisumenettelyyn tai esiintyvät väliintulijoina unionin tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeusriidassa, vaan myös silloin, kun ne osallistuvat sellaiseen menettelyyn kuin esimerkiksi työjärjestyksen 195 artiklassa tarkoitettu uudelleenkäsittelemennettely tai kun ne saattavat unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi työjärjestyksen IV osaston 9 luvussa tarkoitettua pyynnön tai muutoksenhaun.

3) Korvataan 83 artikla seuraavasti:

”83 artikla

Suullisen vaiheen aloittaminen tai uudelleen aloittaminen

Unionin tuomioistuin voi julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa **päätää aloittaa** asian käsittelyn suullisen vaiheen **tai määrätä sen** aloitettavaksi uudelleen erityisesti, jos unionin tuomioistuin katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos asianosainen on suullisen vaiheen päätyneeksi julistamisen jälkeen vedonnut uuteen seikkaan, joka voi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun, taikka jos asia on ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisella tai perussäännön 23 artiklassa tarkoitettulla osapuolella ei ole ollut tilaisuutta lausua.”

Työjärjestyksen 83 artiklassa määrätään unionin tuomioistuimen mahdollisuudesta määrätä asian käsittelyn suullinen vaihe aloitettavaksi tai määrätä se aloitettavaksi uudelleen sekä annetaan tässä yhteydessä kolme esimerkkiä konkreettisista tilanteista, jotka saattavat johtaa suullisen vaiheen aloittamiseen tai uudelleen aloittamiseen. Muutoksen tarkoitus on yksinkertaistaa unionin tuomioistuimen menettelytapaa suullisen vaiheen aloittamisessa, eikä muutos vaikuta asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamisen tai uudelleen aloittamisen periaatteeseen eikä myöskään seikkoihin, jotka voivat antaa aiheen tällaiseen menettelyyn.

Vaikka erillisen määräyksen antaminen onkin kiistattomasti erittäin tarpeellista siinä tapauksessa, että asian käsittelyn suullinen vaihe aloitetaan uudelleen asianosaisten kuulemiseksi pidetyn istunnon ja/tai ratkaisuehdotuksen esittämisen jälkeen, määräyksen käyttäminen vaikuttaa liioitellulta silloin, kun asian käsittelyn suullista vaihetta ei ole vielä aloitettu eikä asiassa ole ollut istuntoa eikä ratkaisuehdotusta. Tällöin päätös asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamisesta voi olla muodoltaan pelkkä päätös, joka saatetaan asianosaisten tietoon kirjaamon kirjeellä, johon on tarvittaessa oheistettu kysymyksiä vastattaviksi kirjallisesti tai suullisesti.

Sen sijaan ei vaikuta tarpeellisesta muuttaa nykyistä käytäntöä asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamisessa. Silloin kun unionin tuomioistuin katsoo, että kyseinen vaihe on aloitettava uudelleen, on tärkeää, että se ilmoittaa tähän johtaneet syyt, jotta asianosaiset tai perussäännön 23 artiklassa tarkoitettut osapuolet voivat täysin ymmärtää uudelleen

aloittamisen ulottuvuuden ja valmistautua parhaalla mahdollisella tavalla uuteen istuntoon asianosaisten kuulemiseksi. Määräyksen antaminen vaikuttaa tällaisessa tilanteessa asianmukaisimmalta keinolta selittää asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamisen syyt ja tässä yhteydessä tarkemmin käsiteltävät kysymykset.

4) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

”84 artikla

Pöytäkirja asianosaisten kuulemiseksi pidetystä istunnosta

1. Kirjaaja laatii pöytäkirjan jokaisesta **asianosaisten kuulemiseksi pidetystä istunnosta**. Presidentti ja kirjaaja allekirjoittavat pöytäkirjan. Pöytäkirja on todistusvoimainen.
2. Asianosaisilla ja perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuilla osapuolilla on oikeus tutustua kirjaamossa kaikkiin pöytäkirjoihin ja saada niistä jäljennös.”

Kirjaamon laatima pöytäkirja jokaisesta istunnosta oli vielä äskettäin tärkeä muodollisuus, jolla virallisesti vahvistettiin sekä istunnon pitäminen itsessään että istunnon kohde ja kulku, mutta nykyään tällaisen muodollisuuden tarpeellisuus on suuresti vähentynyt, koska istunnot ratkaisuehdotusten esittämiseksi ja tuomioiden julistamiseksi välitetään nähtäväksi suorana lähetyksenä unionin tuomioistuimen verkkosivustolla, jonne ne jäävät saataville. Lisäksi ratkaisuehdotukset niiden esittämisen jälkeen, samoin kuin tuomiot niiden julistamisen jälkeen, otetaan asiaa koskevaan asiakirja-aineistoon ja ne annetaan tiedoksi asianosaisille tai perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille.

Näistä syistä ehdotetaan, että velvollisuus pöytäkirjan laatimiseen istunnoista rajoitetaan koskemaan vain asianosaisten kuulemiseksi pidettäviä istuntoja ja että työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohdan sanamuotoa muutetaan tämän mukaisesti. Tämä muutos ei kuitenkaan koske kaikkia kieliversioita. Eräissä kielissä jo 84 artiklan 1 kohdan nykyinen sanamuoto merkitsee pelkästään asianosaisten kuulemiseksi pidettäviä istuntoja.

5) Korvataan 88 artikla seuraavasti:

”88 artikla

Tuomion julistaminen ja tiedoksianto

1. Tuomio julistetaan julkisessa istunnossa.

2. Presidentti, päätösneuvotteluun osallistuneet tuomarit ja kirjaaja allekirjoittavat tuomion taltion. Jos päätösneuvotteluun osallistunut tuomari ei terveydentilansa tai kuolemansa vuoksi taikka tehtävästään eroamisen tai toimikautensa päättymisen vuoksi enää voi allekirjoittaa taltiota, presidentti vahvistaa, että kyseinen tuomari osallistui päätösneuvotteluun.
3. Tuomion allekirjoitettu taltio varustetaan sinetillä ja talletetaan kirjaamoon. Oikeaksi todistettu jäljennös tuomiosta annetaan tiedoksi jokaiselle asianosaiselle sekä tapauksen mukaan ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille ja unionin yleiselle tuomioistuimelle.”

Kuten tämän ehdotuksen alussa olevissa yleisperusteluissa todettiin, unionin tuomioistuimen kokoonpanon osittainen vaihtuminen kolmen vuoden välein on omiaan aiheuttamaan häiriötä tuomioistuimen asianmukaiselle toiminnalle, koska se pakottaa tuomioistuimen viemään lukuisten asioiden käsittelyn päätökseen varsin lyhyessä ajassa, jotta se voi noudattaa yhtäältä perussäännön 17 artiklaa, jossa määrätään, että unionin tuomioistuimen päätökset ovat päteviä vain, kun niiden tekemiseen osallistuu vähintään tietty määrä tuomareita siten, että tämä määrä vaihtelee kyseessä olevan ratkaisukokoonpanon laajuuden mukaan, ja toisaalta unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohtaa, jossa täsmennetään, että presidentin, päätösneuvotteluun osallistuneiden tuomareiden ja kirjaajan on allekirjoitettava tuomion taltio.

Perussäännön 17 artiklassa vahvistettu päätösvaltaista jäsenmäärää koskeva sääntö ei aiheuta minkäänlaisia vaikeuksia, toisin kuin unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohdassa asetettu vaatimus. Koska tuomion alkuperäisen taltion allekirjoittaminen on mahdollista vasta kun se on käytettävissä oikeudenkäyntikielellä, tuomareiden päätösneuvottelut on pakko järjestää riittävän kauan ennen unionin tuomioistuimen kokoonpanon osittaisen vaihtumisen ajankohtaa, jotta ne tuomarit, joiden toimikausi on päättymässä, voivat allekirjoittaa taltion ennen tosiasiallista poistumistaan unionin tuomioistuimesta. Mitä useampia tuomareita tämä koskee, sitä useammassa asiassa unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi pakko järjestää päätösneuvottelut suhteellisen kireällä aikataululla ja sitä kovempia ovat kyseisiin tuomareihin ja tuomioistuimen hallintoon – erityisesti käännösyksikköihin – kohdistuvat työpaineet, joista myös aiheutuu kaikenlaisia kiireessä tehtyyn työhön liittyviä riskejä.

Edellä mainittujen epäkohtien lisäksi on todettava, että työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohdassa asetettu vaatimus vaikuttaa muidenkin asioiden käsittelyyn: kun asioille, joiden käsittelyyn osallistuu tuomareita, joiden toimikausi on päättymässä, on pakko antaa ehdoton etusija, tästä seuraa automaattisesti, että unionin tuomioistuimen käsiteltäviksi saatettujen muiden asioiden käsittely siirtyy myöhempään ajankohtaan, vaikka jotkin tällaisista asioista voivat olla ratkaisukelpoisia.

Lopuksi on syytä korostaa sitä, että edellä mainitut vaikeudet korostuvat entisestään silloin, kun päätökset tuomareiden nimittämisestä uudeksi toimikaudeksi viipyvät. Niin kauan kuin

kyseisten tuomareiden toimikauden uudistaminen on epävarmaa, unionin tuomioistuimien antaa nimittäin etusijan heidän käsiteltävinään oleville asioille erityisesti silloin, kun he toimivat esittelevänä tuomarina, jotta kyseisten asioiden käsittelyä ei jouduttaisi aloittamaan uudelleen alusta siinä tapauksessa, että heidän toimikauttaan ei uudisteta. Tämä lähestymistapa perustuu hyvän oikeudenkäytön vaatimukseen, ja sen tarkoituksena on suojella oikeudenkäynnin asianosaisten oikeuksia, mutta sen seurauksena työpaine ja niiden asioiden määrä, joiden käsittelylle on annettava etusija, kasvavat entisestään, minkä seurauksena myös myöhemmin käsiteltäviksi siirrettävien asioiden lukumäärä kasvaa.

Kaikista näistä syistä sekä jäsenten työmäärän jakamiseksi tasaisemmin heidän koko toimikautensa ajalle, ja jotta kaikki unionin tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetut asiat saataisiin käsitellyksi ajallaan, työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohdan sanamuotoon ehdotetaan tehtäväksi vähäinen muutos ja se ehdotetaan jaettavaksi kahdeksi eri kohdaksi. Artiklan 2 kohdassa käsiteltäisiin allekirjoittamista koskeva erityistapaus, kun taas seikat, jotka koskevat tuomion taltion varustamista sinetillä, taltion säilyttämistä kirjaamossa ja tuomion oikeaksi todistetun jäljennöksen antamista tiedoksi kaikille asianomaisille vastaanottajille, käsiteltäisiin uudessa 3 kohdassa.

Siltä osin kuin kyse on allekirjoittamisesta sanan varsinaisessa merkityksessä, vaatimus kaikkien päätösneuvotteluun osallistuneiden tuomareiden allekirjoituksista säilytettäisiin periaatteessa ennallaan, mutta sanamuotoa muutettaisiin siten, että jos päätösneuvotteluun osallistuneen tuomarin on fyysisesti mahdotonta allekirjoittaa tuomio esimerkiksi sen vuoksi, että kyseisen asian päätösneuvottelu on päätynyt vain vähän aikaa ennen unionin tuomioistuimen kokoonpanon osittaista vaihtumista ja tuomio on edelleen käännettävänä kyseisen tuomarin poistuessa tuomioistuimesta, hänen allekirjoituksensa korvataan sillä, että ratkaisukokoonpanon puheenjohtaja vahvistaa kyseisen tuomarin osallistuneen päätösneuvotteluun.

Samaa sääntöä sovellettaisiin analogisesti niihin harvinaisempiin tilanteisiin, joissa päätösneuvotteluun osallistunut tuomari ei enää voi allekirjoittaa tuomion taltiota joko eroamisensa, terveydentilansa tai kuolemansa vuoksi. Näissäkin tapauksissa olisi hyvän oikeudenkäytön vaatimusten vastaista peruuttaa tuomion julistaminen ja aloittaa asian käsittely uudelleen alusta vain siksi, että yksi ratkaisukokoonpanon jäsenistä ei ole voinut merkitä allekirjoitustaan kyseisen tuomion taltioon. Tämän vuoksi ehdotetaan, että myös näissä tapauksissa ratkaisukokoonpanon puheenjohtaja vahvistaa, että kyseinen tuomari on tosiasiallisesti osallistunut päätösneuvotteluun.

Täydellisyyden vuoksi mainittakoon vielä, että jos ratkaisukokoonpanon puheenjohtaja itse ei enää voi allekirjoittaa tuomiota poistuttuaan unionin tuomioistuimesta, tässä tarkoitettu vahvistaminen kuuluu sen tuomarin tehtäviin, joka työjärjestyksen 13 ja 30 artiklaan sisältyvien tavanomaisten sääntöjen mukaan tällöin hoitaa puheenjohtajan tehtäviä.

6) Korvataan 170 b artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Valituslupahakemuksen ratkaisee esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan tätä varten erityisesti perustettu jaosto, jonka puheenjohtajana on unionin tuomioistuimen varapresidentti ja johon kuuluvat lisäksi esittelevä tuomari ja sen kolmen tuomarin jaoston puheenjohtaja, johon esittelevä tuomari oli sijoitettu sinä päivänä, jona hänet nimettiin esitteleväksi tuomariksi.”

Ehdotetun muutoksen tarkoitus on korjata käytännön ongelma, joka esiintyy aina kolmen vuoden välein unionin tuomioistuimen kokoonpanon osittaisen vaihtumisen yhteydessä.

Työjärjestyksen 170 b artiklan 2 kohta nykyisessä muodossaan nimittäin edellyttää, että perussäännön 58 a artiklan soveltamisalaan kuuluvat muutoksenhaut annetaan unionin tuomioistuimen varapresidentin, esitteleväksi tuomariksi nimetyn tuomarin ja sen kolmen tuomarin jaoston puheenjohtajan käsiteltäviksi, johon esittelevä tuomari oli sijoitettu sinä päivänä, jona valituslupahakemus tehtiin. Käytännössä esiintyvä ongelma johtuu nimenomaan viimeksi mainitusta viiteajankohdasta. Kun kokoonpanon osittainen vaihtuminen merkitsee yhden tai useamman tuomarin poistumista unionin tuomioistuimesta ja kun heidän tilalleen tulevien tuomareiden sijoittaminen johonkin jaostoon on käsitteellisesti mahdotonta ennen uusien tuomareiden ryhtymistä tehtäväänsä, ennen kokoonpanon osittaista vaihtumista tehtyjen muutoshakujen käsittelyä varten esitteleväksi tuomariksi nimettävissä olevien tuomareiden lukumäärä on varsin pieni, koska esitteleväksi tuomariksi voidaan tällaisissa asioissa nimetä vain tuomareita, joiden toimikausi ei ole päättymässä ja jotka eivät toimi varapresidentin eivätkä kolmen tuomarin jaoston puheenjohtajan tehtävässä.

Valituslupajaoston kokoonpanoa koskeva ongelma voi muodostua tätäkin hankalammaksi, jos esitteleväksi tuomariksi ennen kokoonpanon osittaista vaihtumista nimetty tuomari valitaan kokoonpanon osittaisen vaihtumisen jälkeen unionin tuomioistuimen varapresidentiksi tai kolmen tuomarin jaoston puheenjohtajaksi. Työjärjestyksen 170 b artiklan sanamuodon noudattaminen edellyttää tällöin väistämättä asian siirtämistä toiselle esittelevälle tuomarille.

Kyseisten asioiden hallinnoinnin yksinkertaistamiseksi ja työmäärän jakamiseksi tasaisemmin kaikkien tuomareiden ja erityisesti tehtäväänsä juuri ryhtyneiden tuomareiden kesken ehdotetaan näin ollen, että edellä mainittua ajankohdan määrittämistä muutetaan määräämällä, että valituslupahakemus ratkaistaan jaostossa, johon kuuluvat varapresidentti, esittelevä tuomari ja sen kolmen tuomarin jaoston puheenjohtaja, johon esittelevä tuomari oli sijoitettu sinä päivänä, jona hänet nimettiin esitteleväksi tuomariksi, eikä tätä aikaisempaa päivänä, jona valituslupahakemus tehtiin. Tämä muutos mahdollistaa valituslupahakemusten ratkaisemisen nopeammin ja tarvitsematta siirtää asiaa toiselle esittelevälle tuomarille.

7) Lisätään 190 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisusta tehdyn valituksen käsittelyn yhteydessä asianosainen pyytää, että sellaiset unionin tuomioistuimelle esitetyt seikat, jotka oli käsitelty luottamuksellisina unionin yleisessä tuomioistuimessa esiintyneeseen väliintuliin nähden jo

asian käsittelyssä ensimmäisessä oikeusasteessa, käsiteltäisiin luottamuksellisina kyseiseen väliintulijaan nähden, samanlainen käsittelyn luottamuksellisuus on voimassa myös asian käsittelyssä unionin tuomioistuimessa.”

Tämän muutoksen tarkoituksena on keventää muutoksenhakuasioissa esitettyjen luottamuksellista käsittelyä koskevien pyyntöjen käsittelyä. Kun unionin tuomioistuimelle esitetään tällainen pyyntö muutoksenhakuasiassa, unionin tuomioistuimen on nimittäin pyydettävä asianosaisten huomautukset pyynnön johdosta ja sen jälkeen ratkaistava pyyntö määräyksellä siinäkin tapauksessa, että oikeudenkäynnin muut asianosaiset eivät olisi millään tavoin vastustaneet pyyntöä. Lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun unionin yleinen tuomioistuin myöntää asiaa koskevan asiakirja-aineiston joidenkin osien käsittelyn luottamuksellisuuden väliintulijaan nähden, unionin tuomioistuin myöntää aina käsittelyn luottamuksellisuuden samanlaisena kyseiseen väliintulijaan nähden siinä tapauksessa, että vastaava pyyntö on esitetty muutoksenhakumenettelyssä.

Tämän vuoksi ehdotetaan kyseisen oikeuskäytännön saattamista säädännäiseksi oikeudeksi lisäämällä työjärjestykseen asiaa koskeva erityinen määräys, jolloin unionin tuomioistuimen ei tällaisissa tapauksissa enää tarvitse antaa määräystä, mikä näin ollen nopeuttaa asian käsittelyä.

8) Korvataan 200 artikla seuraavasti:

”200 artikla

Lausunnon julistaminen ja tiedoksianto

1. Lausunto julistetaan julkisessa istunnossa.

2. Presidentti, päätösneuvotteluun osallistuneet tuomarit ja kirjaaja allekirjoittavat lausunnon taltion. Jos päätösneuvotteluun osallistunut tuomari ei terveydentilansa tai kuolemansa vuoksi tai tehtävästään eroamisen tai toimikautensa päättymisen vuoksi enää voi allekirjoittaa taltiota, presidentti vahvistaa, että kyseinen tuomari osallistui päätösneuvotteluun.

3. Lausunnon allekirjoitettu taltio varustetaan sinetillä ja talletetaan kirjaamoon. Lausunnon oikeaksi todistettu jäljennös annetaan tiedoksi kaikille jäsenvaltioille sekä 196 artiklan 1 kohdassa mainituille toimielimille.”

Tällä muutoksella on kaksi tarkoitusta.

Yhtäältä sen tarkoituksena on ottaa huomioon työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohtaan tehtävä muutos niiden erityistilanteiden huomioon ottamiseksi, joissa kaikkien päätösneuvotteluun osallistuneiden tuomareiden allekirjoitusten kerääminen ei enää ole fyysisesti mahdollista.

Toisaalta sen tarkoituksena on yhtenäistää 200 artiklan sanamuoto 88 artiklan sanamuodon mukaiseksi mainitsemalla lausunnon varustaminen sinetillä ja sen tallettaminen kirjaamoon sekä täydentää artiklan otsikko niin, että siitä ilmenee artiklan sisältö ja lausunnon antaminen tiedoksi jäsenvaltioille ja 196 artiklassa mainituille toimielimille.

2 artikla

Nämä työjärjestyksen muutokset, jotka ovat todistusvoimaisia työjärjestyksen 36 artiklassa mainituilla kielillä, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niiden julkaisemista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Tehty Luxemburgissa ... päivänä ...kuuta